No. 2 1845.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 3 Januarij.

ZEELAND

De uitgave dezer Courant geschiedt driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uit. Huwelijks-, Geboorte- en Doodsbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Sints het voorstel der acht af gden aan de Tweede Kamer der Staten-G werd aangeboden, hebben wij er in onz mmen reeds herhaaldelijk op aangedrongen der, wien het welzijn des vaderlands ter aat, die op het bezit en de uitoefening bur- gerregten prijs stelt, openlijk van stem- ming met dat voorstel blijven geve. eloo- ven onophoudelijk op dat aanbeeld eten slaan, die snaar gedurig te moeten aan Wij rekenen ons daartoe te eerder verpli r de overige organen, zelfs die, welke vrij- zinnige beginselen voorstaan, dat met eene onverklaarbare onverschilligheid ngen hebben en, zoo zij al verklaard met de daarin gehuldigde beginselen in t hen, tot nog toe weinig pogingen hebben vend om de zegepraal dier beginselen te ren. Terwijl toch van de eene zijde de ratie een hartstogtelijk verdediger heeft g in den schrijver der *Staatkundige Brie* bben zich nog slechts weinige stemmen v om openlijk hulde te doen aan den gee we- zenlijke vrijheid, dien wij met luide hing in het voorstel der acht vertegenwoo be- groetten. Om één voorbeeld uit velen nen: Sints bijna een jaar heeft de *Tyd* zijne kolommen gevuld met wijdloopige ngen over elk artikel der grondwet en in ver- toogen voortdurend op herziening v ge- brekkige staatsstuk aangedrongen. doet zich de gelegenheid voor die schoo rien in praktijk te brengen: die geleger ordt naauwelijks door het blad opgemerk zich steeds als voorstander eener herzienin doen voorkomen en men gaat daarentegen elfde kalmte voort, met nodeloozen omh ge- leerdheid, beginselen te verdedigen, n op te werpen, wier verwezenlijking n n de andere zijde door laauwheid en onv gheid onmogelijk maakt.

Sints de mislukte herziening van heeft zich in bijna alle dagbladen, in n van *brochures* onophoudelijk de stem d licke opinie doen hooren om eene nieuwe hing der grondwet te vragen. Op den der regering, op de laauwheid der vert ordi- ging stuitte elke poging af. Eindeli t de wensch der natie hare verdedigers in veede Kamer. Is het nu niet meer dan d oo- genblik die stem op nieuw te verheffen; zoo luide te verheffen dat niemand kunne voorgeven haar niet te vernemen; zoo luide dat zij tot de ooren doordringe van onzen geëerbiedigden Ko- ning, omringd als hij is door raadslieden, die hem zoo gaarne wilden doen gelooven dat de natie met haren tegenwoordigen toestand inge- nomen en te vreden is en geene verandering be- geert?

Twee dingen zijn zeker en wie ze niet erkend is willens blind. — Wanneer de natie zich niet openlijk en luide voor het voorstel der acht leden verklaart, dan zal het in de Tweede Kamer met eene overwegende meerderheid van stemmen ver- worpen worden. — Wanneer het voorstel op zulk eene wijze verworpen wordt, dan is voor lange jaren, ja voor altijd, de hoop op verandering on- zer staatsinstellingen vervlogen, de kans op grond- wetsherziening verkeken.

Bij de verschillende wijzigingen, door de acht vertegenwoordigers voorgesteld, zullen wij later stilstaan en de wenschelijkheid van vele derzelven aantoonen: het groote punt, de spil waarop alles draait, zijn *de regtstreeksche verkiezingen.* Zal de Nederlandsche burger aandeel hebben in de regeling zijner belangen; zal hij als inwoner van zijn stad, zijn gewest, zijn land, invloed oefenen op derzelver bestuur, zal hij in stede- lijke regeringen, provinciale en generale staten vertegenwoordigd worden of zal hij onder de ver- nederende voogdij blijven eener aristocratie, wier belangen zoo zelden met de zijne overeenstemmen, zoo dikwerf tegen dezelve overstaan? Ziedaar de vraag die door de Tweede Kamer zal beslist wor- den, wanneer het herzienings-voorstel in omvraag gebragt wordt.

Voor u, volk van Nederland, hebben zich acht uwer aanzienlijkste, uwer verdienstelijk- ste, uwer achtingswaardigste landgenooten in de bres gesteld; het aandeel in de regering, het genot der staatsburgerlijke regten, dat zij voor *u* vragen, bezitten *zy* reeds. Hun eigenbelang zou hun raden een monopolie te behouden, dat zij gemeen willen maken, tot welks me- degenot zij u roepen. Die edelmoedigheid vree- zen wij dat slechts door weinigen der overige leden van de Tweede Kamer gedeeld werdt. Toont echter de natie dat zij op die aange- boden regten prijs stelt, neemt zij het voor- stel gretig aan, ondersteunt zij het door peti- tien en adhaesien dan zal welligt de meerder- heid huiverig zijn zich tegen de luidsprekende volksstem te verklaren en het voorstel, dat uwe wenschen uitdrukt, uwe belangen verde- digt, gaat door.

Verklaart zich echter het volk niet, wat dan? Omtrent de verwerping van het voorstel kan in zulk geval geen twijfel bestaan. Tegenover de Kamer hebben de acht voorstellers hun' steun gezocht en verwacht bij het volk, welks be- langen zij verdedigden, welks wenschen zij meenden uit te drukken. Zij dienen zich voor die Kamer te stellen, openlijk door dat volk gerugsteund. Welnu! zoodra het volk op hunne oproeping zwijgt, dan toont het omtrent het bezit en de uitoefening zijner regten onverschil- lig te zijn, dan blijkt het der aristocratie dat de voorregten, waarop zij zoo hoogen prijs stelt en waarvan ze geen enkel wil afstaan, door het volk niet eenmaal gekend noch be- geerd worden; dan behaalt de heerschende partij op nieuw eene schitterende overwinning en zij behoudt haar monopolie, waarvan het blijkt dat de afschaffing niet eenmaal verlangd wordt, door hen, die van alle regten zijn uitgesloten.

Wie zal langer het zwaard volk, dat geene verdediging, verlangt? Geruchtelijk kunnen digden hunne betrekking nederleggen. De druk- pers, voor zoo ver zij zich aan de belangen van de Nederlandsche natie het gelegen lig- gen, kan vrijelijk haren kruistogt staken. Ieder buige het hoofd voor de *hommes en pouvoir*, en biede hun zijne diensten aan, in plaats van die te verspillen voor de belangen van een volk dat ze erkent noch begeert.

Wilt ge den doodslaap keeren eer nog ieder is ingeslapen; wilt ge het vonnis afwenden, eer het nog is uitgesproken, er is slechts eene poging mogelijk, er staat slechts eene weg open. Ieder verklare openlijk met het voorstel der acht ver- tegenwoordigers in te stemmen.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

VAN DE POOLSCHE GRENZEN. Het *Morgh. Journal* berigt uit Polen het volgende: Ruim 60 personen uit alle standen zijn binnen weinige dagen in de westelijke deelen des koningrijks gevangen genomen geworden, en nog altijd duren de inhechtenisnemingen en huiszoekingen voort. Angst en schrik heerscht in alle kringen, want

---

Siska van Roosemal

WARE GESCHIEDENIS VAN EENE JUFVROUW [illegible]KEFT.

DOOR H. CONSCIENCE.

(Zie onz[illegible])

De nieuwe buur kwam naar VAN ROOSEMAEL toe op den schouder kloppende, zeide hij:

„Gij zijt hersteld, vriend VAN ROOSEMAEL?"

De verbaasde man herkende de stem van SPINAEL, [illegible] twee schreden achteruit, bezag zijn vriend van het hoofd [illegible] en zeide eenvoudig:

„Wat zijt gij netjes! Hebt gij den grooten prijs [illegible] van Rusland gewonnen? Hebt gij misschien eene er[illegible]en? Dan wensch ik u geluk.... Nu heb ik immers altijd [illegible] gij zoo haar had!"

SPINAEL grimlachte medelijdend en antwoordde [illegible]

VAN ROOSEMAEL, mijn vriend, gij zult nooit rijken. De wereld is veranderd en niemand laat zich tegenw[illegible] vangen zonder lokvinken of vogellijm. Slecht waar goed gezet is half verkocht. Wie van de vlaamsche burgers wo[illegible], maar tot hij oud is, eer hij mag zeggen ik ben binn[illegible] zijn te houwvast, vriend, en willen goed leder en goed oor geringen prijs. Spreek mij van de fransche jeugd [illegible] voordeel, — alle maanden een paar laarzen, duur [illegible] ligt gemaakt."

VAN ROOSEMAEL wist niet of hij waakte of sliep [illegible] dat SPINAEL zijne vijf zinnen niet meer bezat.

„Maar" viel hij hem in de rede," ik heb [illegible] hooren zeggen dat die Fransche windmakers veelal vergeet betalen. Pas maar op; er staan bij mij nog al eenige va[illegible] vervliegers in het krijt, en scheert eens waar geen [illegible] Liever oortje zeker en het geweten zuiver."

„Oude praat, vriend," antwoordde de schoenmaker, „wij zullen elkander binnen twee of drie jaren spreken, als het God belieft en dan zullen wij eens zien wie het verste zal zijn. Mijn zoon JULES is naar Parijs om zijn ambacht te leeren, daar verwacht ik veel van."

„Wie is er naar Parijs, zegt gij? JULES? Ik dacht dat ik peter van uwen eenigen zoon was en dat hij JAN hiet gelijk ik?"

„Welnu, ja JAN is naar Parijs, maar hij heeft zijn' gemeenen naam veranderd en heet nu JULES, dat is veel voortreffelijker. En mijne dochter, die deze week uit het pensionnaat gekomen is, noemt zich HORTENSE. Ik zeg u dit slechts omdat gij ze niet, in de tegenwoordigheid mijner begunstigers, dan en TRESE zoudt noemen."

VAN ROOSEMAEL schudde het hoofd, bezag beurtelings de opschriften van het vensterraam en de verschillende kleedingstukken van zijn vriend en zeide op halfscherts enden toon:

„Ik geloof niet dat gij het wel voor hebt, SPINAEL! Ik heb reeds zoo velen langs dien weg tot armoede zien vervallen die te voren nog al vast in hunne schoenen stonden. Maar ieder is meester om te doen wat hij wil — het zijn mijne zaken niet, en daarmede is het uit! — Zeg, gij vergeet misschien dat het heden morgen kamer is van het broederschap van Onze Lieve Vrouw. Gaat gij niet mede?"

„Broederschap van Onze Lieve Vrouw!" riep SPINAEL bijna spottend. „Ik ben geen lid meer, vriend. Iemand die voor het groot theater werkt, gelijk ik, mag met geen flambouw in processie meer loopen. Waarlijk het zou niet staan."

„Goeden dag dan," zeide VAN ROOSEMAEL, op droevigen toon, en hij liet den verfranschten schoenmaker voor zijne deur staan.

Eenigen tijd daarna kwam SPINAEL bij den winkelier, en na veel gepocht en gestoft te hebben over den schoonen staat zijner zaken, sprak hij van eene groote partij leder welke hij te koop wist bij eenen leerlooijer, die oogenblikkelijk geld noodig had. Hij noemde het eene brillante affaire en wist zoo schoon te praten, dat de eenvoudige man, uit hoofde hunner vorige vriendschap, hem vijf honderd guldens leende, na drie maanden te betalen. VAN ROOSEMAEL liet zich de maat nemen van een paar nieuwe schoenen. De schoenen barsten den achtsten dag aan stukken en in plaats van zijne vijf honderd guldens kreeg de winkelier wat schoone praat en oneindig vele beloften.

Dit laatste verwekte eene stille vijandschap tusschen de twee buren, die elkander niet meer toespraken. Hunne kinderen deelden echter niet in deze verwijdering en bleven elkander dagelijks bezoeken.

II.

Goede raad, slecht besluit.

Sedert dat de dochter van SPINAEL van het pensionnaat gekomen was, had SISKA ROOSEMAEL veel van hare zuivere eenvoudigheid verloren. Zij had reeds te dikwijls bij de toonbank van het schoenmagazijn gezien hoe de verfranschte jeugd, met losse zwier, hare vriendin liefkoosde en hoe zij, met lonken daarop wist te antwoorden in de schoone en lieftallige fransche taal! Onnoozel nog en niet wetende welke wulpschheid onder zulke geveinsde liefdewoorden verborgen ligt, werd zij meer dan eens rood van schaamte, wanneer de een of andere fransche windmaker haar in gebroken fransch aansprak en zij niet gelijk hare vriendin kon antwoorden. Zij vroeg dagelijks aan hare moeder om ook naar het pensionnaat te gaan. Vrouw VAN ROOSEMAEL, die hare dochter met verblindheid beminde, had insgelijks met afgunst gezien dat HORTENSE, of liever TRESE SPINAEL, hoewel bijna leelijk zijnde, alle oogen tot zich trok en dat hare SISKA er verschrikkelijk gemeen uitzag nevens de opgepronkte dochter van den schoenmaker. In moederlijken hoogmoed dacht zij dat het niet betaamde haar kind langer te laten achterstaan voor eene die minder was dan zij. Na haren man gedurende eenige maanden daarover lastig gevallen te zijn, werd er besloten dat SISKA naar het pensionnaat zou gaan, maar dat men eerst den ouden PELKMANS over dit gewigtig punt zou raadplegen.

(Vervolg hierna.)

men weet, dat een onoverlegd woord, de omgang met een verdacht persoon, ja, zelfs de bloedverwantschap met denzelven een genoegzame grond is, om zelf in verdenking te komen. Vele aanzienlijke Polen hebben in den laatsten tijd, hetzij, dat hun geweten niet rein was, of wel uit verdriet wegens de ongelukkige omstandigheden van hun vaderland, de Pruissische grenzen trachten te bereiken. Aan weinigen heeft dit echter slechts mogen gelukken, de meesten vielen in handen van de Russische troepen, welke hen met ketens beladen terugbragten. Ten opzigte der beweerde zamenzwering en derzelver bedoelingen zijn allerlei geruchten in omloop. Volgens sommigen geldt het een plan tot bevrijding van Polen van de Russische heerschappij, volgens anderen waren de gevangene personen alleen ten gevolge van ongeoorloofde verbindtenissen met buitenslands wonende vlugtelingen getuchtigd. In allen gevalle zal de bevolking van Siberie met eenige honderd koppen vermeerderd worden, en ook de armée van den Kaukasus eene aanzienlijke versterking bekomen.

ENGELAND.

— De bekende dwerg, generaal *Duimpje*, wordt thans vervolgt ter betaling van de inkomsten-belasting. Men rekent zijne inkomsten op 25,000 pond sterlings 's jaars, waarvoor hij 750 pond sterlings zou te betalen hebben.

— Het dagblad *Brittannia* wil weten, dat H. M. de koningin *Victoria* zich al wederom in een *gezegenden* toestand bevindt.

— De admiraliteit heeft officiële berigten openbaar gemaakt, waaruit blijkt, dat de Britsche zeemagt op de kust van Afrika in de maanden Augustus en September ll. niet minder dan acht grootere en kleinere vaartuigen heeft genomen, in den grond geboord en op strand gejaagd, die of slaven aan boord hadden of tot het opnemen van slaven waren ingerigt. De meeste dier slavenschepen behoorden in Brazilie te huis; twee daarvan waren Spanjaarden. Aan boord van een der genomene schepen heeft men 400 negerslaven gevonden.

— In de stad Limerick, in Ierland, heeft den 22. December een treurig tooneel plaats gehad. Dien dag werd het lijk van den graaf van dien naam, onlangs in hoogen ouderdom overleden, aldaar met groote plegtigheid ter aarde besteld; wordende de stoet door meer dan duizend pachters en onderhoorigen van den schatrijken edelman gevolgd. Het toegestroomde volk heeft begonnen, door geschreeuw en gejouw van zijnen haat tegen den graaf en diens geslacht te doen blijken; doch is weldra tot dadelijkheden overgegaan. Men heeft aan sommigen der volgelingen van den lijkstoet de rouwmantels afgerukt en een der bloedverwanten des overledenen, Graaf *Monteagle*, gedwongen in een huis de wijk te nemen. Eerst door het aanrukken eener aanzienlijke militaire magt is aan dit geweld een einde gemaakt. De verbittering van de Ieren tegen genoemden edelman had vooral haren oorsprong daarin, dat hij nimmer op zijne uitgestrekte landgoederen bij Limerik, die meer dan een half millioen Nederlandsch jaarlijks opbrengen, verscheen, maar steeds te Londen woonde; en dat hij voor bijna vijftig jaren krachtdadig heeft medegewerkt tot het vestigen der unie tusschen Groot-Brittannie en Ierland. De bladen der partij van *O'Connell* noemen het eene groote onbeschaamdheid, dat men het lijk van zulk een' man uit Engeland naar Ierland heeft durven overbrengen om in zijn familie-graf te worden bijgezet.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 29. December 1844. Eergisteren avond heeft men hier te Parijs een zoo buitengemeen zwaren mist gehad, dat een aantal ongelukken er het gevolg van zijn geweest. Het verdwaald raken van hen, die zich op straat bevonden, was slechts een klein ongeval, maar de rijtuigen braken door tegen elkander in te rijden, de paarden kwamen tot in de winkels storten, de gebroken armen en beenen zijn ontelbaar; de eenigen voor welken deze verwarring gunstig was, waren de dieven, de gepleegde diefstallen zijn onnoemelijk. Op het laatst wilden de huurkoetsiers tot geenen prijs meer rijden. Reeds ten zeven uren werden de winkels gesloten. Den volgenden morgen was het weder opgeklaard. Ter dezer gelegenheid herinnert men zich, dat er in het tijdvak van 1760 tot 1780 onderscheiden zulke zware misten zijn geweest, en de gedenkschriften brengen mede dat men alstoen, om zich, ook zelfs op vollen middag, te doen geleiden, op het denkbeeld gekomen was, om daartoe blinde bedelaars, bij het uur te huren. Deze, toch gewoon hunnen weg te vinden, zonder te zien, kweten zich uitmuntend van hunne zaak, en er waren er, die tot vijf Louis daags verdienden.

— Voor eenige weken is hier iets gebeurd, dat in de geschiedenis der menschheid ongelukkiglijk niet zonder voorbeeld is. Een kassier dezer hoofdstad komt vol schrik de policie waarschuwen, dat er bij hem uit zijne kas 30,000 francs gestolen zijn. Men vindt zijne deur met valsche sleutels geopend, zijn secretaire met hulp van een breeden bijtel opengebroken, den sleutel van zijn kantoor en geldkist uit een geheim vak van dit meubel weggenomen en het kantoor zelf geplunderd, doch zoo dat er nog hier en daar bankpapier verstrooid en vertreden gevonden werd. Aan het huis van een' kassiers-knecht, op wien de eerste vermoedens vielen, wordt een bijtel ontdekt, welks grootte en vorm volkomen overeenkomt met de indrukken op het secretaire-blad. En evenwel was deze man onschuldig. De kassier zelf was de dief, en werd door allerlei schijnbaar kleine omstandigheden tot de bekentenis gebragt, dat hij de daad gepleegd en opzettelijk zijnen bediende aan de verdenking daarvan had blootgesteld.

— Een ander geval van een kluchtiger aard. Een dief breekt, bij afwezen der bewoners, ergens in huis. Opent alle kassen en meubelstukken, pakt in wat hem aanstaat, en vindt eindelijk ook een grooten pot met confituren en een niet minder groote flesch brandewijn. Hij kan de verzoeking niet wederstaan, zich aan beide te goed te doen, eet en drinkt, en drinkt zoo lang, tot dat hij beschonken tusschen zijne pakjes in slaap valt. In dien toestand wordt hij door de terugkeerende eigenares gevonden, die de policie inroept en den nog slapenden dief doet vatten.

— Men leest in *le Memorial Bordelais* van den 21. December, dat een veroordeelde in de gevangenis was gestorven, die even voor zijn dood aan een zijner makkers in de gevangenis had verhaald, dat hij voor 2 jaren, een diefstal had gepleegd, tengevolge van welke hij in het bezit was geraakt van eene som van 30,000 frs, welke hij in de omstreken van Bordeaux in den grond had verborgen. In Bordeaux wordt veel over deze zaak gesproken; en men is nieuwsgierig of de autoriteiten opgravingen zullen doen.

— Eene arme schuitenvoerster van Morbihan, die bij verschillende schipbreuken met gevaar van haar leven, vier mannen die op het punt stonden van te verdrinken, heeft gered, heeft een eerepenning ontvangen. *Marie-Anne Lebarre*, bijgenaamd *la France*, is nog zeer jong. Haar uiterlijk kondigt geen sterk gestel aan, maar haar gelaat en de nadrukkelijke levendigheid harer gebaren, geven eenen krachtigen geest te kennen. Wanneer de storm loeit, ziet men de schuitenvoerster van Logeau de rivier van den Morbihan op en afvaren en schipbreukelingen opzoeken, ten einde dezelve te redden. Ziet zij een ongelukkigen drenkeling, dan stuurt zij hare kleine boot naar hem heen, en kan zij hem alzoo niet bereiken, dan springt zij in den stroom en brengt hem zwemmende in hare boot. Moed is in de familie dier vrouw erfelijk: ter belooning van daden gelijk aan die harer dochter, werd hare moeder insgelijks met eene gouden medaille vereerd.

— Volgens statistieke opgaven telt Frankrijk in dit oogenblik 3500 tooneelspelers, 2500 tooneelspeelsters en 16,000 koristen, figuranten, souffleurs enz. Al deze personen, te zamen, trekken jaarlijks de som van 30 millioen francs, dus gemiddeld 1500 francs per hoofd. Intusschen is die bezoldiging zeer ongelijk verdeeld, want vele acteurs der opera trekken jaarlijks ieder 10, 20, 30 tot 40 duizend francs; *Duprez* zelfs heeft tot 80,000 frs.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 24. December. Te Luik is, voor eenige dagen, een diefstal van 6000 fr. gepleegd. Hier volgen eenige bijzonderheden over deze misdaad:

De persoon, dien men gearresteerd heeft, had bij de echtgenooten *Demarche* gewerkt. Hij had, uit een gesprek met hen, vernomen, dat zij eene aanzienlijke som gelds bezaten in eenen koffer, welken zij hem aanduidden, en dat zij allen een geruimen tijd uitgingen, om zich met hunnen arbeid bezig te houden. Dit vernomen hebbende, nam hij voor zich van het geld meester te maken. Eene boerin van den omtrek had hem aan den muur zien werken, maar zij meende dat hij er eenige verbeteringen aan deed. Zoodra de diefstal bekend werd, haastte zich deze vrouw hare verklaring af te leggen bij den kommissaris van de wijk, die den dief in zijne woning deed aanhouden; hij had nog 20 fr. bij zich. Het onderzoek der politie heeft de ontdekking van een gedeelte der gestolene som ten gevolge gehad: deze som had de misdadiger op eenigen afstand van de bestolene plaats begraven.

Bij het opgraven heeft de politie eenen diamanten ring gevonden, die waarschijnlijk ook van een diefstal voortkwam. Hij was eenige duimen diep in den grond bedolven.

De persoon, die gearresteerd is geworden, was als een eerlijk man bij een ieder in aanzien, en de inwoners van de voorstad zijn zeer verwonderd geweest, toen zij vernamen dat men hem vastgezet had.

— Men verneemt uit Oostende dat er zich in die stad eenen origineel bevindt die gekleed gaat gelijk de planters in de heete lugtstreek. Zijne ligte kleederen bedekken naauwelijks zijne leden, en blootshoofd, wanneer de thermometer meer dan acht graden onder vriespunt wijst, wandelt dezen heer twee uren lang op den zeedijk.

— Drie kinderen, van welke het oudste naauwelijks zes jaren telde, door hunne ouders woonachtig in het stadje Bain, naar het bosch gezonden zijnde, om hout te rapen, zijn er verloren geloopen en dood gevrozen.

NEDERLANDEN.

NIJMEGEN, den 28. December. Heden heeft de Regtbank uitspraak gedaan in de zaak van *P. van de Valck*, en hem vrijgesproken, als zijnde aan de regtbank noch wettig noch overtuigend bewezen, dat hij de schrijver van het lasterlijk artikel in *de Batavier* van den 13. Maart is.

LEYDEN, den 30. December. Dezer dagen is in de nabijheid der stad een stoute diefstal gepleegd, doch de dader in flegrantie gegrepen. De baron *W.* moet eenigen tijd geleden, een vertrouwd dienaar, wiens eerlijkheid hij reden had te wantrouwen, hebben weggezonden. Deze heeft, met alle aangelegenheden van het kasteel en de gewoonten zijns voormaligen meesters goed bekend, des nachts binnen het kasteel weten te komen, de sleutels van de brandkast weten te vinden en deze te openen. Gelukkig voor den eigenaar heeft de dief eenig gerucht gemaakt en daardoor de aandacht der huisgenooten gewekt. De dief werd overvallen en men vond in zijn bezit meer dan voor veertig duizend guldens aan waarde, in verschillende effecten, alsmede een aardig sommetje in bankpapier. Hij is naar het huis van arrest ter dezer stede getransporteerd, en zal zoo men vertrouwt de straf zijner misdaad niet ontgaan.

— Bij resolutie van den Minister van Financien, van den 21. dezer, is krachtens Zr. Ms. besluit van den 30. Augustus jl. no. 3, vastgesteld eene 195. Loterij. Dezelve zal bestaan uit *een en twintig duizend vyf honderd* loten, *tien duizend zeven honderd vyftig* prijzen en *veertien* premien, overeenkomstig het plan daaraan gehecht.

De collecte dezer Loterij zal geopend worden op maandag, den 27. Januarij 1845 en worden gesloten op zaturdag, den 8. Februarij daaraanvolgende. De trekking van de *eerste* klasse der Loterij zal aanvangen den 24. Februarij 1845.

Ingezonden Stukken.

Israelitische aangelegenheden.

(*Archives Israëlites de France.*)

Eeredienst. — Staatsbegrooting.

Extract van het verslag der Commissie belast met het onderzoek der (Fransche) concept-begrooting voor den jare 1845.

Uitgaven voor de Israëlitische eeredienst fr. 110.000.

Mijnheer de Minister vraagt eene vermeerdering van 10.000 fr. op hetgeen voor hetzelfde kapittel in 1844 we...estaan. Deze verhooging strekt:

...or de tractementen van zes nieuw aan te stellen ...bbijnen . . . . fr. 6000.
...or de vrije won. van den groot-rabb. » 2000.
...or het hulpfonds van de bed. d. godsd. » 2000.

fr. 10.000.

... van 8. Februarij 1831 bragt de uitgaven der ... eeredienst ten laste des staats. De ordon... 22 Maart en 6 Augustus daaraanvolgende, be... tot uitvoering der wet, de voorwaarden en de ...er onderscheidene geestelijke bezoldigingen; ma... organisatie van het Israëlitisch kerkwezen, naa...estaande verordeningen, werd sedert lang onvol... geacht. Sedert het jongstverloopene jaar zag de ...er de bestaande noodzakelijkheid in om dezel... eene algemeene herziening te onderwerpen; bij ... tevens om goedkeuring ten einde het aantal ...hans dienst verrigtende bedienaars der godsdie... vermeerderen, in de hoop dat de des te beram...hikkingen niet tot bezwaar der schatkist zouden... Ongelukkig viel zulks anders uit, want de ...gde verhooging van 10.000 fr. zijn, met het onge... nieuwe kerkelijke organisatie, in de staatsbeg... opgenomen. De Commissie heeft zich aanvan... ongenegen getoond de inschrijving dezer som in ...igen, oordeelende, vóór het in werking zijn der...e bepalingen, geene nieuwe crediten te mogen ...an. Na deze tijdelijke beslissing, werd den 23. ... in den vorm eens reglements van openbaar bes... eene ordonnantie uitgevaardigd; toen aarzelde de ...issie niet langer, want haar wil bepaalde zich alle... in wetenschap der bestaande behoeften, en ... den waarborg eener wettelijke toepassing de...-credieten, aan de godsdienstige belangen der...itische bevolking voldoening te verschaffen. De ...gde fr. 6000 voor zes nieuw aan te stellen rab... zijn voor de oogenblikkelijke behoeften, toe...; die van fr. 2000 voor de vrije woning van ...root-rabbijns van het centraal kerkbestuur, wel... vermeenen ten laste van den staat te behooren, kom... geenszins bovenmalig voor, terwijl eindelijk, bij ...staan van een hulpfonds voor onvermogende, hoo...rde of aan gebreken onderhevige herders der ...lijke gezindten, de regtvaardigheid wel degelijk ...edt der joodsche eeredienst van zulk een voo... versloken te laten.

V...rmeenen u dus de aanneming van het kapitt...mogen voorstellen, hetwelk de derde, jaarlijks fr. 5000 bevat, tot den onderstand van fr. ...3,33, voor het bouwen eener synagoge in *la ...rue St. Laurent*, tot welken de staat zich vroe...eeft verpligt.

E...ansch, protestantsch tijdschrift, *le Semeur*, verk... de bovenbedoelde, kerkelijke organisatie der Isra... in Frankrijk als eene vernedering voor de geh...ezindte, NB. het centraal consistorie en de dep...ntale consistorien worden door notabelen benoe...ie door de godsdienstige gemeenten zijn verkoze... Nederland is de zich noemende Hoofd-Commis...t commissarissen des Konings zamengesteld. Indi... *Semeur* de dingen uit een goed oogpunt bese..., dan is de vernedering ten minste eene klin... vernedering, de staat geeft geld. In Nederland ... de Joodsche kerk onder curatele, daar hangt zij ...e vrees, soms maar van een man af, en *wat* geef... staat? en *waarvoor* geeft de staat?

...oninklijke Nederlandsche Loterij.

TREKKING DER VIJFDE KLASSE.

7e ... No. 9240, een prijs van f 1000.
8e ... No. 14573, een prijs van f 50,000; No. 15937, een prijs van f 1000.

ZEETIJDINGEN.

VLI...EN, den 2. Januarij. Sedert den 31. December zijn alhier...reede gekomen.

Voo...worpen bestemd:

Ege... J. Roeners, Hull, manufacturen; de Windhond, C. Langel..., Utile, B. Hansen, Sara, E. Knoich, Leide Odes...aad.

Voo...delburg bestemd:

De ...ix, C. Kasse, Batavia, koffij en suiker.

MIDDENPRIJZEN

...n de volgende artikelen te MIDDELBURG,

2 Januarij 1845.

De N...landsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
2 J. Ze...che Tarwe	f 8.75	Zomergerst	f 3.60
1 dito dito	à 8.30	N. W. dito	à 4.00
N. dito	à 6.50	N. W. Gr. Erwten	à 4.75
2 J. Wa... dito	à 9.00	Z. dito	à 4.
1 dito	à 8.75	W. Witte dito	à 5.00
Nieuwe	à 6.70	Witteboonen	à 6.70
O. Rogge	à 5.50	Br. dito	à 8.75
N. Rogge	à 5.20	N. W. Paardenboonen	à 4.00
W. Kool...	à 11.00	W. Z. dito	à 5.90
Zome... di...	à 8.00	Raapolie	f 40.00 p.
St. Joosla... dito	à	Patentolie	à 4.200 à
Have...	à	Lijnolie	à 54.00 à
Boekweit	à 4.50	Raapkoeken f	de 1040 st.
Zomerzaad	à 8.50	Lijnkoeken à 9.00	104 à
Winter ga...	à 4.50		

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.